

Vážení členové rady města,

dne 10. 3. 2021 jsem byl účasten schůzky s Vámi určenou komisí. Touto komisí jsem byl požádán o písemné vyjádření k usnesení Rady města č. 160/21, tímto tak činím.

Na úvod mi dovoluje osobní vsuvku, úvahu. Možná již nebudu mít tu možnost vám jí říct. Je mi velmi líto, kam až situace dospěla. Již je to cca 10 měsíců, co jsem se rozhodl odejít ze služeb Chrámu Chmele a Piva CZ, p. o. Za těch 10 měsíců jsem se v očích mnoha bývalých kolegů, partnerů, lidí a zřejmě i vás stal tím hlavním viníkem tehdy kritické, dnes již vyřešené budoucnosti Chrámu Chmele a Piva. Ano, byl jsem pověřen řízením této organizace a je to logická úvaha. Na druhou stranu je to ta nejjednodušší úvaha. Mnohokrát jsem po skončení svého působení v organizaci přemýšlel, co bych udělal jinak a proč se to vlastně stalo. Děláte to určitě i vy po skončení nějaké etapy. Předně bych chtěl říci, že absolutně nelituji toho, že jsem pro město Žatec pracoval. Naopak. Nést vlajku našeho města na největším Belgickém pivním festivalu, nosit oblek Hopíka na veletrzích, sanitovat či malovat pivovar, pomáhat v kuchyni nebo za barem nebo při vaření piva, sám organizovat Dočesnou v Klášterní zahradě, spolupracovat na desítkách akcí a projektů, osobně poznat několik českých osobností ze světa kultury, hostit manželku pana prezidenta Zemana (a dostat pochvalu z kanceláře Pražského hradu), dávat lidem ochutnávat našeho Samce nebo Zelené pivo a vyprávět jim o naší chmelařské historii nebo je jen provádět po areálu, byly jedny z tisíců mých zážitků, které vyplynuly z provozu tohoto multižánrového podniku. Funkci pověřeného ředitele jsem vykonával přes pět let, tj. leden 2015–květen 2020. Zcela upřímně přiznávám, že pokud bych mohl vrátit čas, znovu bych jí nepřijal. Domnívám se, že abyste jí mohli plnit tak, jak bylo požadováno, musíte splňovat mnoho soft-skills a mít mnoho odborných znalostí a předpokladů. Neznám mnoho lidí, kteří prakticky rozumějí gastronomii, umí provozovat pivovar, vyznají se v obchodu, v oboru cestovního ruchu, umí světové jazyky, orientují se v ekonomice, mají praktické manažerské zkušenosti, komunikační dovednosti, a to vše zároveň v jedné osobě. Ale bez toho dle mého názoru řídit takto nastavenou organizaci prostě nejde. Pokud k tomu přidáme to B – jeho plat, složitě takového člověka najdete. Někdo takový za průměrný plat [REDAKCE] (který jsem bral za dobu svého působení já) téměř neexistuje. Já se učil za pochodu rozumět i těm mikro detailům provozu, protože jsem brzy poznal, že bez ohledu na dané podmínky (tím myslím systémové nastavení – podmínky udržitelnosti, všechny provoz, výše dotací, atd.) je největším kamenem úrazu pracovní kapitál této organizace. Jak píšete níže, je pro mě nejslabším místem organizace doplňková činnost. Konkrétně restaurace a kuchyně. A právě zaměstnanci této sekce byly v mých očích největší slabinou, díky které jsme nedosahovali lepších hospodářských výsledků. Nepodařilo se mi najít ty správné vedoucí pracovníky ať už do kuchyně či na post provozního manažera restaurace a postupem času jsem se stal jejich „nepřitelem“. Přes ¾ roku jsem provozní restauraci dělal sám a pokud jsem měl vše napřímo pod kontrolou, fungovalo to velmi dobře. Na druhou stranu CHCHP má i druhou polovinu a tou je turismus. A pokud dáváte maximum na jednu stranu, ta druhá situace využije. Navíc když nefunguje jedna polovina, nemůže fungovat ani druhá. Kéž by CHCHP ročně navštívilo 40 000 turistů, ale zvládla by je restaurace kvalitně obsloužit v té době? Troufnu si říct, že. Nicméně do Žatce jezdila jen třetina ze 40 tis. a to ekonomicky na vyrovnané hospodaření nestačilo. Velmi nás zasáhla generační obměna servírek za mladé a nezkušené. Měl jsem pocit, že plno našich zaměstnanců si neváží možnosti pracovat pro největší restauraci ve městě. Nutno podotknout, že nám nenahrávala situace na trhu práce. Poptávka rostla a my zaměstnávali kohokoliv kdo měl ruce a nohy. I na posty vedoucích pracovníků odborníci nebyli. Vytvořit konkurenční prostředí nešlo. Často jsem čelil záměrné absenci (předstíraná pracovní neschopnost za účelem narušení personálního zajištění provozu), výhrůzkám ze strany mých kolegů či různých útoků typu pomluv, vynášení falešných informací jen pro dobro prosazení jejich zájmu s cílem poškodit mne. Bohužel taková je v příspěvkových organizacích realita. Všichni zaměstnanci

ví, že když si budou stěžovat veřejně či u vás, ředitel to neustojí. Prioritou pro mne vždy bylo zachovat provoz a dodržet podmínky udržitelnosti a často jsem vše řešil osobně (zalepil jsem díru tím, že jsem nahradil dotyčnou osobu či funkci, dokud se nenašlo jiné řešení). Když už se nám začalo dařit a obracet v lepší budoucnost, přišla „válka“ ze strany bývalého sládky. Trvalo téměř rok a půl, než se situaci povedlo stabilizovat a vyřešit na stálo. On velmi dobře věděl, co dělá. Věděl že je nenahraditelný a vědomě poškodil organizaci. Velký vliv na náklady měla za těch pět let inflace – v součtu cca o 10 – 15 % narostly vstupní ceny surovin a služeb, několikrát narostly platové tarify (kterými jsme ohodnocovali i zaměstnance doplňkové činnosti). Takže pokud vzrostly platy o 10 % v doplňkové činnosti, stouply o 10 % odvody a museli jsme o tuto sumu jsme vydělat více, jen díky rozhodnutí vlády ČR. Neustále jsem hledal, kde ušetřit, jak změnit systém, ale byl jsem „sám proti všem“. Našlo by se několik příkladů (například systém uplatňování DPH na vstupu a úspora statisíců), ale tím vás nechci podrobně zatěžovat. Dnes to vypadá, že jsem hrobař chlouby našeho města, lidé na mne ukazují, na sociálních sítích čelím pomluvám, mám informace, že bylo podáno několik trestních oznámení s podezřením na mé nekalé činnosti. Toto vše ukazuje na obrovskou nedůvěru v mou osobu a velmi mne mrzí, že to takto někteří jedinci cítí. CHCHP jsem obětoval velmi mnoho času a úsilí nad rámec pracovních povinností. Pokud bych se měl chovat jako moji kolegové (a asi jako téměř každý v tomto státě) a nárokoval si za plnění všech pracovních úkolů mzdové ohodnocení, několikrát by překročilo vámi uvedené škody. Žádám vás, abyste při svém rozhodování zvažovali také fakt, že jsem (dle usnesení) nepřinášel jen škody, ale dovolím si tvrdit, že i prospěch.

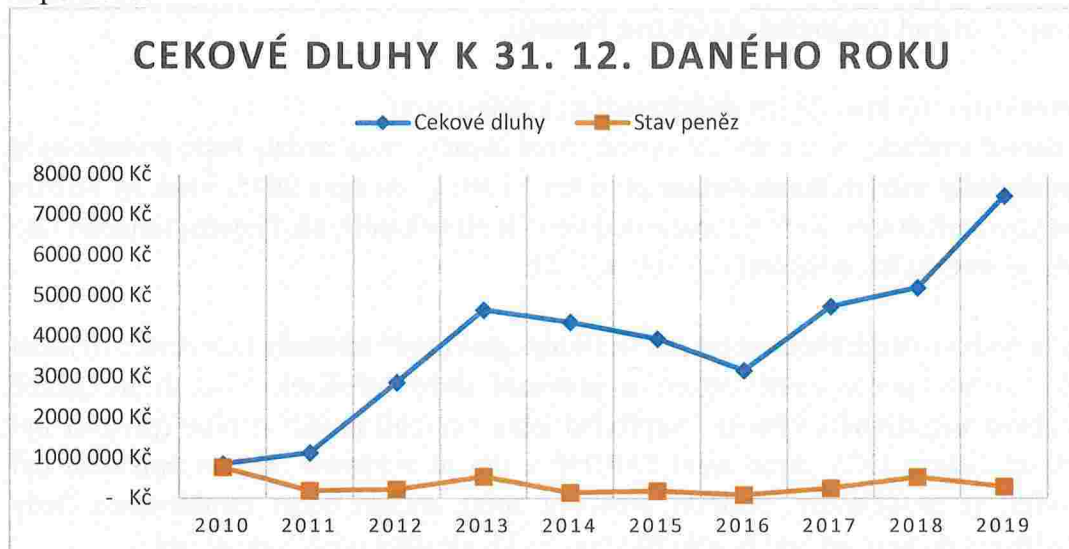
Dle uvedeného usnesení mám být odpovědný za škody, které jsem měl organizaci CHCHP, p. o. způsobit. Předně bych chtěl uvést následující. Vzniklé škody jsou dle mého názoru důsledky i několika nezdařilých systémových nastavení celého projektu vzniku a fungování CHCHP. Aktuálně tak mám být jen já jediným v postavení odpovědného subjektu za stav organizace, a to po deseti letech její existence.

1) dluhy na začátku mého působení

Za zcela zásadní vnímám fakt, že jsem organizaci v lednu 2015 přebíral v dlužích, kdy jsem byl pověřen řízením organizace. Dle výkazů účetní závěrky k 31. 12. 2014 činily dluhy organizace celkem 4 350 062 Kč. Bohužel nemám přesné údaje z účetnictví, jaký byl stav dluhů přesně k datu mého pověření do funkce (tj. 16/1/2015). Ale pokud byly dluhy nižší, situaci to jen zhoršilo. Byly totiž hrazeny z příspěvku zřizovatele na rok 2015 a posléze mi chyběli „k utracení“ běžných nákladů v tomto roce a dluhový problém nebyl vyřešen (zaplatili jsme minulost ze současných peněz). Dle mého názoru se tento vláček začal táhnout již od roku 2010 a časem narůstal.

Za vznik dluhů může zejména špatné ekonomické nastavení celého projektu a jeho výchozí plán. Plán, že s financováním hlavní činnosti (tj. turistická část) má pomoci zřizovatel, Město Žatec, dotací dle navrhovaného rozpočtu a doplňková činnost (tj. provoz restaurace, pivovaru a dětské herny) se má financovat sama ze svých výnosů, musí skončit v zisku a časem pokrýt i náklady hlavní činnosti. Vše s tím, že dotace od zřizovatele na hlavní činnost nesmí být použity na činnost doplňkovou. V průběhu času se ale ukázalo, že neexistuje dostatečná poptávka, která by udělala doplňkovou činnost ziskovou. Restaurace neměla dostatek zákazníků, ať již místních či turistů z tuzemska či zahraničí. To vše vedlo k tomu, že byla zejména doplňková činnost ve ztrátách a důkazem toho je velké zadlužení organizace již od počátku projektu, protože prostě nevydělala potřebné likvidní prostředky k pokrytí závazků. Organizace byla zapsána do Obchodního rejstříku 13. 10. 2010 a již na konci roku 2010 měla dluhy ve výši 852 000 Kč. Následující rok (k 31. 12. 2011) se dluhy zvýšily na 1 130 297 Kč, další rok na 2 863 396 Kč (k 31. 12. 2012). K 31. 12. 2014 (14 dní před mým nástupem) činily dle Rozvahy 4 350 062 Kč. Bohužel jsem nastupoval za situace, kdy nebyly závazky

plně vyrovnány. Za období mého vedení organizace se dluhy podařilo nejvíce snížit k 31. 12. 2016 na cca 3,2 mil Kč. Bohužel se pak situace změnila, dluhová spirála rostla a cash-flow zhoršoval. Standardním postupem bylo uhradit „staré“ dluhy v novém roce z peněz dotace na „nový“ rok. Tím jsme přechodně vyřešili dluhový problém, ale netušili jsme, jestli vyděláme dostatek prostředků, abychom prostředky mohli nasměrovat tam, kam měla dotace původně jít. Čas ukázal, že se nám to nepovedlo.

2) ztrátovost doplňkové činnosti a řešení (ne úhrada) ztrát

Zásadním problémem byl provoz doplňkové činnosti. Jak jsem již psal výše, není a nebyl schopen pokrýt svůj provoz a zadluhuje celou organizaci. Situaci velmi ovlivňovali systémové podmínky udržitelnosti projektu, kdy bylo nutné provozovat i prodělečné části organizace v udržitelnosti daném provozním režimu a ukázalo se to již v prvních letech jejího fungování. Konkrétně hospodářský výsledek doplňkové činnosti skončil za rok 2010 ztrátou ve výši 217 000, v roce 2011 ztrátou ve výši 397 067 Kč, v roce 2012 ztrátou ve výši 651 888 Kč, v roce 2013 ziskem 15 610 Kč a v roce 2014 ziskem 61 450 Kč. 3x z pěti let před mým nástupem do funkce vykázala doplňková činnost ztrátu, která se bohužel neuhradila. Tedy, že ji zřizovatel neuhradil poukázáním na účet. I v budoucnu se bohužel úhrada ztráty řešila čerpáním vytvořených fondů (díky kladným výsledkům hospodaření HČ, potažmo celkovému HV) místo přímé úhrady.

Vysvětlím na příkladu:

Z minulého roku si přenáším dluhy 500 000 Kč. V HČ jsem šetřil, protože mám dluhy a dosáhl nákladů jen za 4 000 000 Kč, výnosů z prodeje suvenýrů a prohlídek 1 000 000 Kč a dostal dotaci 4 000 000 Kč. Dosáhl jsem zisku hlavní činnosti: 1 000 000 Kč.

DČ dosáhla nákladů: 10 000 000 Kč, výnosů: 9 500 000 Kč, dosáhla ztráty: - 500 000 Kč.

Celkový HV je tedy kladný: + 1 000 000 Kč – 500 000 Kč = 500 000 Kč = vytvořím fond, peníze ale fakticky na účtu nemám, protože jsem je utratil za dluhy z minulého roku.

Další rok si nepřenáším dluhy, šetřím a dosáhnou stejné situace v HČ (+ 1 000 000 Kč), v DČ však dosáhnou ztráty – 1 500 000 Kč. **Celkový HV je: - 500 000 Kč. Vyčerpám tedy fond, ale peníze nedostanu a mám opět dluhy, které přenáším dále.**

Tímto příkladem jsem chtěl říci, že se měli hospodářské výsledky doplňkové činnosti (ztráty) řešit přímou úhradou chybějících prostředků, aby se mohli uhradit dluhy z nich plynoucí a prostředky určené hlavní činnosti použít na náklady HČ (tedy, hospodářský výsledek hlavní činnosti by byl nulový).

Tento fakt (tedy ztrátovost DČ) opět potvrzuje, že systémové nastavení projektu bylo špatné a ukázalo se ještě před mým nástupem do funkce. Klíčové však je, že nedošlo k žádným systémovým změnám, které by vedly k uhrazení ztrát organizace. Bohužel se domnívám, že pokud by např. došlo k pomoci ze strany zřizovatele, neřešilo by to celou situaci, protože s ohledem, na již výše uvedené, doplňková činnost by se velmi pravděpodobně do ztát dostala velice brzy znovu. I když by pomoc ze strany zřizovatele mohla alespoň částečně situaci zlepšit, dokud by neskončila doba udržitelnosti a byla by zde možnost systémově změnit fungování doplňkové činnosti.

3) podmínky udržitelnosti projektu a jejich dodržování za každou cenu

Tyto špatné hospodářské výsledky se v podstatě vyjma přímé úhrady ztráty nedaly řešit, protože **bylo nutné udržovat podmínky udržitelnosti dotace** po dobu 5ti let, tj. do října 2015, jinak by hrozilo vrácení dotace poskytovateli dotace ROP Severozápad ve výši stovek milionů. Nejsem schopen tuto částku vyčíslit zcela přesně, avšak odhaduji cca 260 mil. Kč.

Prakticky znamenalo dodržovat udržitelnost tak, že **vznikaly „povinné“ náklady** (zejména ovlivnění mzdových nákladů z titulu počtu zaměstnanců a provozní doby středisek). Na druhé straně ovlivňovala udržitelnost **negativně i výnosy**. Například jsme nemohli prodávat pivo (pivovar byl jediným ziskovým střediskem DČ) mimo areál CHCHP a tím je zvyšovat! Přitom potenciál byl obrovský. Pokud vím, že prodávám, reguluji provozní dobu, snížím počet zaměstnanců (tedy nejvyšší náklady) a investuju tam, kde mi to přináší výnosy. To ale díky udržitelnosti nešlo.

Celou situaci velmi negativně podpořil i fakt, že poskytovatel dotace ROP Severozápad dobu udržitelnosti protáhl o další 4 roky, tj. do listopadu 2019. Tímto se možnost řešení tohoto zásadního problému, tedy problému provozovat za každou cenu i ztrátové provozy, odsunula až na listopad 2019. Právě tento fakt velmi přispěl k situaci, ke které vše dospělo. Nikdo by přece za normálních okolností neprovozoval ztrátové provozy, nikdo by do nich neinvestoval. My museli. Tímto jsem byl nucen provozovat ztrátová střediska, tedy doplňkovou činnost, a nijak jsem to nemohl ovlivnit, například tím, že bych navrhl její uzavření, pronajmutí, prodej.

4) výše dotace versus celkové a nutné náklady organizace

Dalším důkazem špatně nastaveného plánu projektu je porovnání zdrojů financování nákladů organizace, a to příspěvkem od zřizovatele a svými vlastními výnosy. Mám na mysli to, kolik mi přispěl zřizovatel na provoz a platy a kolik jsem si musel vydělat svými vlastními výnosy, abych pokryl své náklady. K 31. 12. 2014, když jsem organizaci přebíral, činili celkové náklady 13 860 000 Kč. Příspěvek zřizovatele činil 30,5 % této částky, tj. 4 227 000 Kč. Organizace byla nucena si sama vydělat: 9 663 000 Kč. K 31. 12. 2019 činili celkové náklady 22 171 000 Kč, příspěvek zřizovatele činil 27,44 % této částky, tj. 6 085 000 Kč. Organizace byla nucena si vydělat: 16 086 000 Kč.

Průměrně činil podíl příspěvku zřizovatele od roku 2010–2019 na celkových nákladech: 26,58 %. 73,42 % musel CHCHP v průměru ročně vydělat prostřednictvím svých výnosů na své náklady. Pokud se mu to nepodařilo, což se z 10ti let nepodařilo v DČ 6x (3x za mého působení), financoval je díky zvyšujícím se závazkům.

Níže uvádím tabulku přehledu příspěvku od zřizovatele, nejnutnějších nákladů (mzdy, odvody, energie) a celkových nákladů. V ní se můžete podívat, jaký byl v daném roce příspěvek od zřizovatele, kolik činily tzv. nejnutnější náklady na mzdy, odvody a energie a kolik činili celkové náklady.

Rok	Dotace	Nejnutnější náklady				Celkové náklady
		Celkem	Mzdy	Odvody	Energie	
2010	1 162 000 Kč	1 240 000 Kč	736 000 Kč	252 000 Kč	252 000 Kč	2 376 000 Kč
2011	596 000 Kč	6 517 006 Kč	3 916 688 Kč	1 303 297 Kč	1 297 021 Kč	10 304 271 Kč
2012	1 852 000 Kč	7 718 915 Kč	4 753 934 Kč	1 573 099 Kč	1 391 882 Kč	12 009 946 Kč
2013	3 720 000 Kč	7 989 151 Kč	5 363 779 Kč	1 667 108 Kč	958 264 Kč	13 230 412 Kč
2014	4 227 000 Kč	7 494 158 Kč	5 291 346 Kč	1 658 076 Kč	544 736 Kč	13 860 120 Kč
2015	4 950 000 Kč	8 683 528 Kč	5 666 680 Kč	1 760 467 Kč	1 256 381 Kč	15 557 463 Kč
2016	4 683 000 Kč	8 810 438 Kč	6 102 835 Kč	1 755 589 Kč	952 014 Kč	15 904 663 Kč
2017	4 617 000 Kč	10 045 400 Kč	7 088 896 Kč	1 771 816 Kč	1 184 688 Kč	18 668 172 Kč
2018	6 065 000 Kč	10 920 373 Kč	7 705 038 Kč	1 948 095 Kč	1 267 240 Kč	18 724 424 Kč
2019	6 085 000 Kč	12 462 130 Kč	8 539 985 Kč	2 431 008 Kč	1 491 137 Kč	22 171 868 Kč

Domnívám se, že i pokud bychom snížili náklady, pro zabezpečení provozu komplexu byly bohužel příspěvky od zřizovatele nedostačující a nepokryly ani ty nejnutnější náklady.

Vrátím se teď na začátek mého písemného vyjádření, jak je možné, že za některé škody mám nyní odpovídat pouze já a jak vůbec zřizovatel došel ke stanovení míry mé odpovědnosti, když jsem organizaci přebíral v situaci, kdy dlužila téměř 4,4 mil. Kč, na účtu a v pokladně měla dohromady cca 134 000 Kč, za posledních pět let vykázala třikrát celkovou ztrátu, která nebyla finančně sanována.

Nyní přejdu k mému vyjádření k jednotlivým bodům v usnesení:

ad a) škoda ve výši 23 038, 40 Kč z titulu nákladů uhrazených právnímu zástupci společnosti El-vy, s. r. o. Situace byla taková, že v březnu 2019 vyhořela trafostanice ČEZ, a. s. a zničila dojezdový mechanismus výtahu chmelového majáku při výpadku elektřiny. Náklady na nový mechanismus spolu s náklady na instalaci činily cca 250 000 Kč. Vzhledem k nutnosti udržitelnosti dotace a zajištění bezpečnosti provozu v turistické sezoně bylo nutné neprodleně zajistit opravu. Ve chvíli splatnosti faktury společnosti El-vy, s.r.o. organizace neměla dostatečné množství finančních prostředků a celkově se jednalo o dost značné narušení cash-flow CHCHP s ohledem na zajištění dalšího provozu všech ostatních středisek. Úhradu faktury nebylo možné provést z důvodu následných ztrát restaurace a byla uhrazena na začátku roku 2020 po obdržení první části dotace na rok 2020 od zřizovatele. S jednatelem společnosti El-Vy, s. r. o. jsem byl ve spojení, dotazoval se na možnost splácení. V tomto vyhověno nebylo, ale vzhledem k tomu, že společnost El-Vy s. r. o. viděla snahu dluh splatit a problém řešit, tak se nakonec podařilo dojednat odpuštění cca 20 000 Kč za úroky z prodlení.

Jako ředitel organizace jsem jako prioritu měl uhradit mzdy zaměstnancům, mít peněžní prostředky na nákup surovin do restaurace a pivovaru, tak aby nebyl narušen jejich provoz, hradit zálohy na energie celého areálu, hradit odvoz odpadů, telekomunikační služby, hradit nejnutnější opravy v kuchyni, na sociálních zařízeních, odvádět DPH, atd. Z mého pohledu mělo hrazení těchto nákladů zajišťující plynulost provozu větší prioritu, jelikož neuhrazení těchto nutných nákladů by vedlo k mnohonásobně větším škodám a neplnění podmínek udržitelnosti dotace.

ad b) škoda ve výši 50 792 Kč z titulu smluvní pokuty, nákladů na vymáhání a nákladů soudního řízení za prodlení dvou faktur z roku 2019 a jedné z roku 2018 vůči firmě Moneta Money bank, a. s.

Smlouva s firmou Moneta Money Bank, a. s. byla uzavřena již za mého působení ve funkci., když jsem se snažil najít pro organizaci efektivní propagační nástroje, které by fungovaly v tuzemsku i v zahraničí, a byly finančně dostupné pro organizaci. V této době ze strany společnosti Moneta Money bank, a.s., přišla nabídka na uzavření smlouvy, jejíž uzavření jsem po srovnání s jinými variantami považoval za výhodné. Předmětem smlouvy byl cílená propagace CHCHP na portfolio všech zákazníků banky po celé ČR. CHCHP měl bance za tuto službu platit procento z útrat zákazníků, kteří zaplatili platební kartou na platebních terminálech v rámci CHCHP a byli ve speciálním programu banky. Tento program BENE+ funguje tak, že zákazník při platbě kartou dostává od banky část své útraty zpět a následně tuto vratku naučtuje příjemci platby.

V době uzavření smlouvy zákazníci platili kartou v cca 15 – 20 % případů z celkového objemu plateb, zbytek probíhal hotovostně. To pro organizaci znamenalo, že měsíčně bance uhradila v průměru 5 000 – 7 000 Kč.

Cenu za direct marketing na statisíce potencionálních zákazníků za cca 60 000 – 80 000 Kč ročně jsem považoval za velmi výhodnou investici, což se v prvních letech trvající spolupráce začalo pozitivně projevovat. To, že se ve společnosti, resp. u zákazníků, změnila určité návyky ve způsobu placení, které hrály do karet bance nebylo možno předpokládat. V průběhu dalších let se poměr plateb kartou vůči platbám v hotovosti rapidně změnil, a to tak, že 65 % objemu plateb činily platby kartou a 35 % byly hotovostní platby a cena za služby banky tak vyšplhala na cca 15 000 - 20 000 Kč za měsíc. Tato služba za těchto okolností začala více brát než organizaci přinášet. Nakonec bylo ekonomičtější dojít k ukončení spolupráce. Výše uvedená cena za ukončení spolupráce ve výši 50 792 Kč je stále ekonomičtější než platit měsíčně 15 000 – 20 000 Kč a dále smlouvu plnit.

K tomuto bych chtěl ale ještě uvést, že se mi podařilo ve spolupráci s Monetou, díky i uzavření výše uvedené smlouvy, vyjednat dar na výstavbu podia ve výši 60 500 Kč vč. DPH. Dále Moneta pořádala několik školení svých zaměstnanců v restauraci, sponzorovala některé výstavy v galerii, a za propagaci společnosti v rámci některých akcí CHCHP, což přineslo organizaci několik desítek tisíc korun.

ad c) škoda ve výši 66 094,21 Kč

Aktuálně nemám přesné informace o tom, co tato částka přesně představuje, byl jsem však informován právě na schůzce 10. 3. 2021 [REDAKCE], že společně s [REDAKCE] konzultovaly míru mého zavinění k této částce a že za tuto škodu nenesu odpovědnost.

ad d) škoda 170 136,53 Kč z titulu neprominutí části vyměřeného penále za pozdní úhrady pojistného na sociální zabezpečení

Hlavní příčiny vzniku této škody jsou uvedeny v úvodní části tohoto materiálu na první straně. Pokud bych vyjmul pouze stav závazků vůči OSSZ, přebíral jsem organizaci ve stavu dluhu vůči OSSZ ve výši: 1 620 025 Kč (v rozvaze k 31. 12. 2014 stav účtu 336 – Sociální pojištění). Což odpovídá zhruba roku neplacení pojistného. Po celou dobu, kdy jsem vykonával funkci pověřeného ředitele organizace, nebylo nikdy dostatek prostředků pro to, aby celý dluh byl uhrazen bez toho, aniž by se to dále neprojevovalo na celkové finanční situaci organizace. Zaplacením tohoto dluhu chyběly organizaci

peníze zase jinde. Jednodušeji řečeno organizace následně neměla finance na jiné náklady a opět začaly dluhy narůstat.

Konkrétně já jsem byl v kontaktu s OSSZ, s níž jsem situaci opakovaně řešil, dojednával splátkové kalendáře a zajišťoval tak bezdlužnost organizace. Což znamená, že celní správě, která bezdlužnost vyžadovala, bylo nutné dokládat zprávu o bezdlužnosti organizace nebo prokázat, že s OSSZ jsem řádně domluven na splátkovém kalendáři hrazení pojistného a penále, a to vše z důvodu možnosti dále provozovat pivovar.

S ohledem na toto se domnívám, že by tedy nemělo být prověřováno jen hospodaření organizace za dobu mé funkce, ale i za předchozí roky, pokud zřizovatel trvá na uplatňování nároků z titulu náhrady škody spočívající ve vyměřeném a neodpuštěném penále na pojistném. Celková vzniklá škoda je výsledkem trvání problémů, resp. dluhů na pojistném, existujících ještě před mým nástupem do funkce. Není mi tak zřejmé, z jakých faktů zřizovatel vychází při stanovování míry mého zavinění.

Nadto uvádím, že ve vztahu ke zřizovateli jsem vždy plnil veškeré své povinnosti, nikdy jsem nic netajil či nezkresloval. Ve stanovených termínech a požadovanou formou jsem zřizovatele informoval o stavu hospodaření včetně výše stavu závazků vůči OSSZ prostřednictvím zpráv o činnosti. Každá zpráva o činnosti, kterou jsem za organizaci předkládal obsahovala popis předchozího roku, návrh změn konceptů, slabá místa organizace a také výši závazků. Zároveň organizace čelila kontrolní činnosti zřizovatele prostřednictvím veřejnosprávní kontroly a prostřednictvím jednání finančního výboru.

Zastupitelstvo města či rada města vzaly na vědomí výsledky kontroly svými usneseními, konkrétně usneseními ZM č. 70/16, RM č. 583/16. 8/2018, 2/2019, 13/2019, 15/2019 usnesením 28/19, 229/19, 661/19. Zastupitelstvo města uložilo finančnímu výboru provést kontrolu vedení účetnictví usnesením č. 299/16. Dalším kontrolním mechanismem byla kontrola ze strany finančního výboru, jehož členové si v případě nutnosti zvali ředitele organizace ke kontrole hospodaření, závazků a pohledávek. Zřizovatel bral výsledky hospodaření na vědomí a byl o nich informován, ale konkrétní reakce na situaci z jeho strany nebyla. K situaci s nezaplaceným pojistným mi z veřejnosprávní kontroly bylo doporučeno uzavřít splátkový kalendář s OSSZ, což jsem učinil a činil jsem tak i předtím.

Z důvodu blížící se konce doby udržitelnosti jsem byl přizván na radu města, konkrétně dne 15. 7. 2019. Zde jsem předložil návrh na změny konceptu a rozdělení financování jak v hlavní, tak vedlejší činnosti, což jsem považoval za zcela klíčové. Celou situaci začal zřizovatel projednávat v první polovině roku 2020.

Závěrem bych chtěl uvést, že mým záměrem zde není napadat mé kolegy či předchůdce, ani žádná rozhodnutí. Nicméně pokud jsem jediný, po kom má zřizovatel záměr vymáhat škody, musím opět poukázat na to, že jsem nenastoupil do organizace, která byla ekonomicky zdravá a hospodařila s přebytkovým nebo vyrovnaným rozpočtem. Naopak **byla od počátku podfinancovaná a paralyzovaná podmínkami udržitelnosti dotace.**

Myslím si, že by se vlastně uvedené škody, zda vůbec tyto částky lze klasifikovat jako škodu, neměly vymáhat po nikom, protože jsou důsledkem mnoha rozhodnutí, která byla činěna v různých dobách a za různých situacích.

Je velmi složité aktuálně prokázat, zda někdo v kontextu jeho aktuální pozice udělal špatné rozhodnutí, přičemž na chodu celé organizace se nepodíleli jen zaměstnanci organizace, ale i zřizovatel svým jednáním a rozhodnutími, které činilo zastupitelstvo, rada, zaměstnanci města či členové finančního výboru v daném období. Obecně je velmi složité prokazovat konkrétně kdo se podílel na vzniku dluhů organizace, jakou měrou ke vzniku těchto dluhů přispěl a jakou měrou by nyní měl tedy odpovídat za své jednání a rozhodování. Z hlediska principu řádného hospodáře šlo od počátku o špatný koncept, který dospěl nyní do správného rozhodnutí neprovozovat doplňkovou činnost. S čistým svědomím tímto prohlašuji, že veškerá svá rozhodnutí jsem dělal s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí, které směřovaly ku prospěchu organizace.

V případě vašeho zájmu se rád dostavím na jednání rady města a informace doplním či vysvětlím. Chci spolupracovat.

V Žatci, dne 21. 3. 2021

